

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobců: **a) Obec Přísečná**, se sídlem Přísečná 25, Český Krumlov, **b) Zambelli – technik, spol. s r. o.**, se sídlem Tovární 177, Domoradice, **c) J. K.**, zastoupení JUDr. Michalem Bernardem, Ph.D., advokátem se sídlem Příběnická 1908/12, Tábor, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Mánesova 3a, České Budějovice, **za účasti: CARTHAMUS a. s.**, se sídlem Václavské náměstí 775/8, Praha 1, zastoupená JUDr. Tomášem Sequensem, advokátem se sídlem Jungmannova 745/24, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti KOMAXO, s. r. o., se sídlem Jateční 854, Kolín, zastoupené JUDr. Tomášem Sequensem, advokátem se sídlem Jungmannova 745/24, Praha 1, proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 1. 2016, č. j. 10 A 93/2015 - 59,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** KOMAXO, s.r.o. **j e p o v i n n a** zaplatit žalobcům na náhradě nákladů řízení celkem částku 10 091 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta JUDr. Michala Bernarda, Ph.D.
- III.** Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**
- IV.** Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) vede řízení o žalobě žalobců a), b) a c) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31.3.2015, č. j. 27/510/15 1244/ENV/15. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobců a potvrdil rozhodnutí Krajského úřadu pro Jihočeský kraj, odboru životního prostředí, zemědělství a lesnictví,

ze dne 12. 11. 2014, č. j. KUJCK 66003/2014/OZZL, kterým správní orgán povolil osobě zúčastněné na řízení (společnosti CARTHAMUS a.s.) provoz stacionárního zdroje znečišťování ovzduší „CARTHAMUS a.s. - Energoblok Domoradice“, na dobu časově omezenou do 31. 12. 2016. Dne 26. 6. 2015 podala společnost KOMAXO, s.r.o. (dále jen „stěžovatel“) ke krajskému soudu oznámení, že bude uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení. Uvedené stěžovatel odůvodnil tím, že je „se společností CARTHAMUS a.s. v nejrůznějších smluvních vztazích“, přičemž některé z nich jsou pro stěžovatele „z ekonomického hlediska klíčové“. Protože je společnost CARTHAMUS a.s. přímo dotčena na svých právech a povinnostech ve smyslu § 34 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), splňuje stěžovatel podmínky pro postavení osoby zúčastněné na řízení. Podle stěžovatele výsledek řízení u krajského soudu bude mít nepochybně bezprostřední vliv na jeho právní postavení.

Usnesením ze dne 15. 1. 2016, č. j. 10 A 93/2015 - 59, krajský soud rozhodl, že stěžovatel není osobou zúčastněnou na řízení, a dále že stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení. V odůvodnění usnesení krajský soud uvedl, že neshledal žádné dotčení veřejných subjektivních práv stěžovatele, neboť ani případné zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného nebude mít žádný přímý dopad do takových práv stěžovatele. Možné dopady do soukromoprávních obchodních vztahů nelze považovat za přímé dotčení práv ve smyslu § 34 s. ř. s.

Proti shora označenému usnesení krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost z důvodu, který výslovně podřadil pod § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Stěžovatel v kasační stížnosti zopakoval, že je se společností CARTHAMUS a.s. v nejrůznějších smluvních vztazích, přičemž některé z nich jsou pro stěžovatele z ekonomického hlediska klíčové. Pokud by došlo ke zrušení rozhodnutí žalovaného, nebylo by zřejmé, zda je společnost CARTHAMUS a.s. oprávněna provozovat daný stacionární zdroj znečišťování ovzduší, což se může zásadním způsobem odrazit na jejím ekonomickém postavení. Výsledek řízení u krajského soudu může mít bezprostřední vliv na postavení společnosti CARTHAMUS a.s. a v důsledku toho také na stěžovatele. Podle stěžovatele je žaloba účelová, vedená snahou poškodit podnikatelské aktivity společnosti CARTHAMUS a.s. a potažmo také stěžovatele. Z toho důvodu považuje za nutné, aby mohl hájit svá práva jako osoba zúčastněná na řízení. Stěžovatel proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalobci se ve vyjádření ke kasační stížnosti plně ztotožnili s odůvodněním napadeného usnesení. Uvedli, že stěžovatel nemůže být v této věci dotčen na svých veřejných subjektivních právech. Mohl by být dotčen pouze ve svých obchodních zájmech, což však není kritériem pro přiznání postavení osoby zúčastněné na řízení. Stěžovatel navíc tvrzené přímé dotčení svých práv nijak neprokazuje. Naopak z veřejných zdrojů (obchodního rejstříku) je zřejmé, že obchodní vztahy stěžovatele se společností CARTHAMUS a.s. nejsou tak zásadní, jak stěžovatel tvrdí. Žalobci odkázali na nedávné rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2016, č. j. 6 As 11/2016 - 27, a ze dne 4. 2. 2016, č. j. 7 As 335/2015 - 30, týkající se v zásadě totožné otázky a totožných subjektů. Kasační stížnost stěžovatele je navíc podle žalobců účelová a podaná s cílem oddálit meritorní rozhodnutí krajského soudu, aby rozhodl v datu co nejbližším okamžiku pozbytí účinků napadeného rozhodnutí. Žalobci Nejvyššímu správnímu soudu navrhli, aby kasační stížnost zamítl.

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného usnesení (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána osobou oprávněnou ve smyslu § 102 s. ř. s. a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

pokračování

Nejvyšší správní soud poté přezkoumal napadené usnesení krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Neshledal přitom vady, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Podle § 34 odst. 1 s. ř. s. osobami zúčastněnými na řízení jsou osoby, které byly přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí nebo tím, že rozhodnutí nebylo vydáno, a ty, které mohou být přímo dotčeny jeho zrušením nebo vydáním podle návrhu výroku rozhodnutí soudu, nejsou-li účastníky a výslovně oznámily, že budou v řízení práva osob zúčastněných na řízení uplatňovat.

Podle § 34 odst. 4 s. ř. s. soud usnesením vysloví, že ten, kdo se domáhá postavení osoby zúčastněné na řízení, a podmínky pro to nesplňuje, není osobou zúčastněnou na řízení.

Skutkově a právně obdobným případem, ve kterém podal kasační stížnost tentýž stěžovatel jako v nyní projednávané věci, se již zdejší soud zabýval v rozsudku ze dne 15. 1. 2016, č. j. 6 As 11/2016 - 27, v němž mj. konstatoval: „*Nejvyšší správní soud v rámci své rozhodovací činnosti dospěl opakovaně ke závěru, že pro přiznání postavení osoby zúčastněné na řízení podle § 34 odst. 1 s. ř. s. je v souladu s § 2 s. ř. s. nutné přímé dotčení na veřejných subjektivních právech. Dotčení na soukromých právech pro účely § 34 odst. 1 s. ř. s. naopak nepostačuje (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. července 2009, č. j. 2 As 44/2009 - 44, ze dne 26. června 2013, č. j. 6 As 24/2013 - 42, ze dne 29. srpna 2013, č. j. 8 As 136/2012 - 62, nebo ze dne 2. října 2013, č. j. 6 As 94/2013 - 26), a to ani v případech užších vazeb, jež jsou mezi společníkem obchodní společnosti a toutéž obchodní společností, resp. mezi mateřskou a dceřinou společností. Pro stručnost Nejvyšší správní soud odkazuje na podrobné odůvodnění uvedených rozhodnutí.*“ Tyto závěry lze plně vztáhnout i na nyní projednávaný případ. Také v této věci totiž Nejvyšší správní soud nemá pochyb o tom, že stěžovatel se domáhá postavení osoby zúčastněné na řízení pouze na základě údajného dotčení soukromých práv, navíc nepřímého. Stěžovatel odůvodňoval své postavení osoby zúčastněné na řízení potenciálními negativními dopady zrušení rozhodnutí žalovaného na ekonomické postavení společnosti CARTHAMUS a.s. a s tím spojenými ekonomickými dopady na stěžovatele, jenž dle svých tvrzení s danou společností má významné obchodní a smluvní vztahy. Tvrzení stěžovatele jsou přitom nekonkrétní a nepodložená.

Je zřejmé, že argumentace stěžovatele se netýká jakéhokoliv jeho veřejného subjektivního práva ve smyslu § 2 s. ř. s., za nějž se považuje „[p]rávo osob založené v právních normách, které umožňuje a současně chrání určité chování osoby ve vztazích k subjektům veřejné správy, přičemž směřuje k tomu, aby se veřejná správa zdržela zásahů do svobody osob, dále právo na určitou činnost či plnění ze strany veřejné správy ve prospěch určitých osob a právo podílet se na správě věcí veřejných.“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. září 2004, č. j. 2 As 22/2004 - 68).

Ačkoliv stěžovatel netvrdil ani nijak neprokazoval přímé dotčení svých veřejných subjektivních práv, lze pro úplnost poznamenat, že zde zjevně neexistuje přímá vazba mezi napadeným rozhodnutím žalovaného a právní sférou stěžovatele. Rozhodnutím žalovaného byl povolen provoz stacionárního zdroje znečištění ovzduší subjektu odlišnému od stěžovatele (společnosti CARTHAMUS a.s.), přičemž stěžovatel nebyl ani účastníkem řízení před správními orgány ve smyslu § 27 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Je tedy nepochybné, že stěžovatel nesplňuje podmínky postavení osoby zúčastněné na řízení, jak jsou vymezeny v § 34 odst. 1 s. ř. s. (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2016, č. j. 7 As 335/2015 - 30).

Ze všech uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalovanému žádné náklady s tímto řízením nevznikly, proto mu Nejvyšší správní soud náhradu nákladů řízení nepřiznal. Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil, popř. jí soud může na návrh z důvodů zvláštního zřetele přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. V daném řízení osoba zúčastněná na řízení neplnila žádné povinnosti, které by jí soud uložil, ani nenavrhla, aby jí bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení z důvodů zvláštního zřetele hodných.

Žalobci a), b) a c) měli ve věci plný procesní úspěch, přičemž byli zastoupeni advokátem. Advokát učinil v řízení o kasační stížnosti za každého z žalobců jeden úkon spočívající ve vyjádření ke kasační stížnosti. Náleží mu tak odměna za tři úkony právní služby - písemné podání ve věci samé [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)]. Podle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5. advokátního tarifu činí odměna za jeden úkon právní služby 3100 Kč, avšak v daném případě se snižuje o 20 %, tj. o 620 Kč za každý úkon, neboť ve smyslu § 12 odst. 4 advokátního tarifu činil advokát společné úkony při zastupování více osob. K odměně je třeba dále přičíst paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč za každý úkon právní služby (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Celková částka za úkony právní služby a náhradu hotových výdajů činí 8340 Kč. Advokát doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, advokát má proto nárok rovněž na náhradu této daně ve výši 21 % z odměny, tj. 1751 Kč. Celkem tedy Nejvyšší správní soud přiznal žalobcům náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ve výši celkem 10 091 Kč. K úhradě uvedené částky byla stěžovateli stanovena přiměřená lhůta jednoho měsíce.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 11. srpna 2016

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu